

2015. gada 06. septembrī

Liepājas pilsētas domei

Eksperta atzinums

par augu sugu un biotopu izpēti dabas lieguma “Liepājas ezers” teritorijā Ezerkrasta pļava (Eduarda Tisē iela 53 (kadastra Nr. 17000420853); Eduarda Tisē iela 57 (kadastra Nr. 17000420807); Cieceres iela 1 (kadastra Nr. 17000420552); Cieceres iela 3 (kadastra Nr. 17000420668); Cieceres iela 11 (kadastra Nr. 17000420790); Cieceres iela 15 (kadastra Nr. 17000420093) un Eduarda Tisē iela 55 (kadastra Nr. 17000420639).

2015. gada 4., 19. jūlijā un 15. augustā apsekota dabas lieguma “Liepājas ezers” Ezerkrasta pļavas teritorija 25,5 ha platībā (1. pielikums) ar mērķi novērtēt šeit sastopamo īpaši aizsargājamo augu sugu un biotopu stāvokli un darbības, kas veicamas šo vērtību saglabāšanai.

Laika apstākļi – saulains, neliels lietus, mainīgs mākoņu daudzums. Kopumā 20 stundu laikā apsekota minētā teritorija, fiksējot konkrētu augu atradņu vietas un biotopu robežas. Teritorija apsekota ar maršrutu metodi (ziemeļu dienvidu virzienos, nepieturoties pie noteikta transekta, bet novērtējot apkārtnes mikroreljefu un iespējamākās vietas, kurās varētu augt piejūras zālājiem raksturīgās sugas). Kartē (1. pielikums) attēlotas nozīmīgākās lietussargsugu un īpaši aizsargājamo sugu atradnes, nenorādot konkrēto sugu atrašanās vietu, jo, saskaņā ar Sugu un biotopu aizsardzības likumu (19.04.2000., aktuālā redakcija 21.03.2014.), tā ir ierobežotas pieejamības informācija.

Apsekotā teritorija „Ezerkrasta pļava” atrodas dabas lieguma „Liepājas ezers” (Natura 2000) robežās.

Piegulošās teritorijas apraksts

Ezerkrasta pļava austrumu virzienā robežojas ar Liepājas ezeru. Teritorijas daļa, kurā sastopams biotops - *niedrāji ezeru krastmalās* (C.1.5. – te un turpmāk iekavās norādīts Latvijas biotopu klasifikatora kods) un tā robežas ar sauszemi, kur sastopamas tikai monodominantas augu sabiedrības ar parasto niedri *Phragmites australis*, nav detalizēti pētītas, jo robeža ar ezeru ir nosacīta un šeit nav piemērots biotops īpaši aizsargājamām augu sugām (iespējama vienīgi ezera krasta tuvumā izskalota īpaši aizsargājama augu suga - jūras najāda *Najas marina* (suga iekļauta Latvijas Sarkanās grāmatas 2. kategorijā un LR MK 2000. gada 14. novembra noteikumos Nr.396 “Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu”), taču sugas augtene ir ezera akvatorijā. Uz ziemeļiem un dienvidiem no apsekotās teritorijas ir mazāk vērtīgi, galvenokārt ruderāli biotopi ar nebūtiskām piejūras zālāju iezīmēm. Ezerpļavu rietumu malai piekļaujas pilsētu dzīvojamā apbūve, kurā nav sastopami ne dabiski biotopi, ne retas vai īpaši aizsargājamas augu sugas.

Izpētes teritorijas apraksts

Ezerkrasta pļavu kopumā būtiski ietekmē gan applūšana ar iesāļu ūdeni, gan zālāja pareiza apsaimniekošana. Nozīmīgākā dabas vērtība Ezerkrasta pļavā ir Latvijas īpaši aizsargājamais biotops un ES nozīmes prioritāri aizsargājamais biotops - **3.16., 1630* Piejūras zālāji** (pirms aizsargājamā biotopa nosaukuma dots LR MK noteikumu Nr. 421 "Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu" atbilstošais punkts (05.12.2000., aktuālā redakcija 28.06.2013.) un ES biotopa kods saskaņā ar Eiropas Kopienas 1992.g. Padomes Direktīvu 92/43/EEK, ar apzīmi „*” atzīmējot prioritāri aizsargājamus biotopus). Piejūras zālāji parasti ir tipiska nevienmērīga raksturojošo sugu izplatība, un tas aprūtinā precīzu biotopa teritorijas noteikšanu. Pēc maksimālās piesardzības principa eksperts pieņem, ka visa pļavas teritorija, kurā, kaut ar vairāku gadu intervālu, nonāk Liepājas ezera iesāļie ūdeņi, ir uzskatāma par minēto īpaši aizsargājamo biotopu (2. pielikums), jo biotopa minimālās prasības ir: 1) applūšana ar iesāļu ūdeni, 2) vismaz 1% no platības ir sastopams iesāļu augteņu augājs 3) ar vismaz vienu tam raksturīgu iesāļu augteņu (halofītu) sugu.

Mikroreljefs Ezerkrasta pļavā ir daudzveidīgs – nelieli reljefa pacēlumi mijas ar nelielām ieplakām un samērā līdzenām, taču pārmitrām teritorijām tuvāk ezeram. Arī veģetācija ir ļoti atšķirīga – no izteikti zema zelmeņa līdz metru augstām un vēl augstākām augu sabiedrībām (1. att. 3. pielikumā). Šāda, mozaīkveidā sastopamu, atšķirīgu augu sabiedrību mija ir raksturīga piejūras zālājiem. Nozīmīgākās augu sabiedrības biotopā 3.16., 1630* Piejūras zālāji Ezerkrasta pļavā ir:

1. Vislielākā biotopam **3.16., 1630* Piejūras zālāji** raksturīgo lietussargsugu daudzveidība ir sastopama vietās ar zemāko zelmeni. Šādi laukumi var atrasties nelielos reljefa padziļinājumos uz smilšainām augsnēm, bet, lielākoties, tie ir izvietoti gar cilvēku izmīdītām taciņām. Šāda antropogēnā ietekme zināmā mērā kompensē ganīšanas iztrūkumu teritorijā, radot sablīvētu augsni un nelielas ieplakas, kurās var uzkrāties iesāļie ūdeņi, bet nomīdīšana samazina konkurētspējīgāko sugu izplatību un to vitalitāti, kamēr sugas ar zemāku konkurences spēju ir pielāgojušās šādiem apstākļiem. Biotopā var būt laukumi ar dominējošu balto āboliņu *Trifolium repens*, maura retēju *Potentilla anserina*, lielo ceļteku *Plantago major*, ložņu smilgu *Agrostis stolonifera*¹, kā arī nelieli laukumi ar dominējošu **jūrmalas pienzāli *Glaux maritima***^{1,2,3} (2015. gadā konstatēto reto un īpaši aizsargājamo sugu pārskats redzams 1. tabulā). Izplatītākās īpaši aizsargājamās sugas šajās augu sabiedrībās ir **zemeņu āboliņš *Trifolium fragiferum***^{1,2,3} (2. attēls 3. pielikumā), **jūrmalas pagauris *Spergularia salina***³, **jūrmalas augstiņš *Centaurium littorale***^{1,2,3}. Ezera krasta tuvumā nelielā daudzumā sastopama arī **ūdeņu avotene *Catabrosa aquatica***³. No bioloģiski vērtīgo zālāju indikatoraugiem bieži sastopamas pļavas liniņu *Linum catharticum*, retāk purva dzeguzeni *Epipactis palustris* (3. attēls 3. pielikumā).
2. Samērā zems līdz vidēja auguma zelmenis ir sastopams atsevišķās vietās nelielās reljefa mikroieplakās ar mainīgu ūdens līmeni. Šeit bieži dominē dzelzszāle *Carex nigra*¹, sarkanā auzene *Festuca rubra*¹, vītola staģe *Inula salicina*, vēlais zvagulis *Rhinanthus serotinus*, **Žerāra donis *Juncus gerardii***^{1,2,3}, **Baltijas donis *Juncus balticus***³. Šajās augu sabiedrībās sastopamas īpaši aizsargājamas augu sugas – **jūrmalas āžloks *Triglochin maritimum***^{1,2,3} (4. attēls 3. pielikumā), **jūrmalas ceļteka *Plantago maritima***^{1,2,3} un **Baltijas**

dzegužpirkstīte *Dactylorhiza baltica*³. No bioloģiski vērtīgo zālāju indikatoraugām bieži sastop sāres grīslī *Carex panicea*, retāk – purva dzeguzeni *Epipactis palustris*, purva attāleni *Parnassia palustris* un purva dedestiņu *Lathyrus palustris*.

3. Samērā zems līdz vidēja auguma zelmenis nosacīti sausos augšanas apstākļos raksturojas ar daudzveidīgu veģetāciju un polidominantām augu sabiedrībām, kuras pēc sugu sastāva ir tuvas biotopam 3.24., 6270* *Sugām bagātas ganības un ganītas pļavas*. Šajās sabiedrībās gandrīz iztrūkst piejūras zālājiem raksturīgās sugas. Dominē sarkanais āboliņš *Trifolium pratense* (5. attēls 3. pielikumā), villainā meduszāle *Holcus lanatus*, pļavas auzene *Festuca pratensis*, pļavas skarene *Poa pratensis*, vēlais zvagulis *Rhinanthus serotinus* u.c., bet aizaugšanas rezultātā – slotiņu ciesa *Calamagrostis epigeios*. Šajā biotopā bieži ir sastopams **sīkais āboliņš *Trifolium dubium*³**. No bioloģiski vērtīgo zālāju indikatoraugām biežāk ir reģistrētas sekojošas sugas: sāres grīslī *Carex panicea*, ziemeļu madara *Galium boreale*, matainā vēlpiene *Leontodon hispidus*. Šo augu sabiedrību tomēr ir jāieslēdz biotopa **3.16., 1630* *Piejūras zālāji*** platībā, jo nav izslēgta šo teritoriju applūšana ar iesāļu ūdeni; minētās augu sabiedrības platība ir sadrumstalota, veidojot grūti nodalāmus ieslēgumus piejūras zālāju biotopos.
4. Vidēji augsts līdz augsts zālāja zelmenis mitros apstākļos ar būtisku biotopa 3.16., 1630* *Piejūras zālāji* raksturojošo sugu īpatsvaru galvenokārt ir pārstāvēts Ezerkrasta pļavu ziemeļu daļā. Te dominē jūrmalas gumumeldrs *Bolboschoenus maritimus*¹, zilganais meldrs *Scirpus tabernaemontani*¹ kopā ar purva pameldru *Eleocharis palustris* u.c. (6. attēls 3. pielikumā). Sastopamas tādas sugas kā **Žerāra donis *Juncus gerardii*^{1,2,3}**, **zemeņu āboliņš *Trifolium fragiferum*^{1,2,3}**, jūrmalas āžloks *Triglochin maritimum*^{1,2,3}, **jūrmalas sālsastere *Tripolium vulgare*³**, **niedru lapsaste *Alopecurus arundinacea*³**.
5. Biotopā **3.16., 1630* *Piejūras zālāji*** iekļautas arī gandrīz vienmēr pārplūstošas monodominantas augu sabiedrības ar parasto niedri *Phragmites australis* gan ezera krasta tuvumā, gan atsevišķās ieplakās tālāk no ezera krasta. Mainoties apsaimniekošanai vai dabas apstākļiem, šajās augu sabiedrībās varētu ienākt lielāks piejūras zālājus raksturojošais sugu skaits (pašreiz vietām sastopamas sugas - **Baltijas donis *Juncus balticus*³**, jūrmalas gumumeldrs *Bolboschoenus maritimus*¹ un zilganais meldrs *Scirpus tabernaemontani*¹) un palielināties to nozīme, tāpēc minētā augu sabiedrība iekļauta biotopā **3.16., 1630* *Piejūras zālāji***.

1.tabula

2015. gada jūlijā-augustā Ezerkrasta pļavu teritorijā konstatētās retās un īpaši aizsargājamās augu sugas.

Nr.	Latīniskais nosaukums	Latviskais nosaukums	SG	ĪAS	MI K	Sugas izplatības raksturojums
1.	<i>Alopecurus arundinaceus</i>	Niedru lapsaste	3	-	-	Latvijā sastopama ļoti reti; galvenokārt litorāla suga; izpētes teritorijā

Nr.	Latīniskais nosaukums	Latviskais nosaukums	SG	ĪAS	MI K	Sugas izplatības raksturojums
2.	<i>Catabrosa aquatica</i>	Ūdeņu avotene	3	-	-	Latvijā sastopama reti; izpētes teritorijā sastopama ļoti reti
3.	<i>Centaurium littorale</i>	Jūrmalas augstiņš	2	1	-	Latvijā sastopama reti; galvenokārt litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama ļoti reti
4.	<i>Dactylorhiza baltica</i>	Baltijas dzegužpirkstīte	4	1	-	Latvijā sastopama samērā bieži; izpētes teritorijā sastopama ļoti reti
5.	<i>Glaux maritima</i>	Jūrmalas pienzāle	1	1	-	Latvijā sastopama ļoti reti; litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama ļoti reti
6.	<i>Juncus balticus</i>	Baltijas donis	3	-	-	Latvijā sastopama reti; galvenokārt litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama diezgan reti
7.	<i>Juncus gerardii</i>	Žerāra donis	2	1	-	Latvijā sastopama ļoti reti; litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama diezgan bieži
8.	<i>Plantago maritima</i>	Jūrmalas ceļteka	1	1	-	Latvijā sastopama ļoti reti; litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama ļoti reti
9.	<i>Spergularia salina</i>	Jūrmalas pagaurs	1	1	-	Latvijā sastopama ļoti reti; litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama ļoti reti

Nr.	Latīniskais nosaukums	Latviskais nosaukums	SG	ĪAS	MI K	Sugas izplatības raksturojums
10.	<i>Trifolium dubium</i>	Sīkais āboliņš	3	-	-	Latvijā sastopama diezgan reti; galvenokārt Latvijas rietumdaļā; izpētes teritorijā sastopama diezgan bieži
11.	<i>Trifolium fragiferum</i>	Zemeņu āboliņš	1	1	-	Latvijā sastopama ļoti reti; litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama reti
11	<i>Triglochin maritimum</i>	Jūrmalas āžloks	3	1	-	Latvijā sastopama reti; litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama reti
13	<i>Tripolium vulgare</i>	Jūrmalas sālsastere	1	1	+	Latvijā sastopama ļoti reti; litorāla suga; izpētes teritorijā sastopama reti

SG – aizsardzības kategorija Latvijas Sarkanajā grāmatā

ĪAS – īpaši aizsargājama suga (MK noteikumi Nr. 396. "Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu", 14.11.2000., grozījumi 27.07.2004. Cipari 1 un 2 apzīmē 1. vai 2. pielikumu)

MIK - sugas aizsardzības nodrošināšanai var dibināt mikroliegumus (MK noteikumi Nr. 45.

„Mikroliegumu izveidošanas, aizsardzības un apsaimniekošanas noteikumi”, 30.01.2001., grozījumi 31.05.2005.; grozījumi 2013. g. 28 maijā)

Tuvāk Liepājas pilsētas apdzīvotajai teritorijai ir sastopamas **ruđerālas augu sabiedrības**, kurās sastopamas gan ruđerālas augu sugas, gan kultivētiem zālājiem raksturīgas augu sugas. Bieži dominē sējas pastinaks *Pastinaca sativa*, baltais amoliņš *Melilotus albus*, parastā kamolzāle *Dactylis glomerata*, niedru auzene *Festuca arundinacea*, slotiņu ciesa *Calamagrostis epigeios* u.c. No adventīvajām sugām visbiežāk ir sastopama mūru divsēkle *Diplotaxis muralis* un Kanādas jānītis *Conyza canadensis* (7. attēls 3. pielikumā).

Biotopa 3.16., 1630* Piejūras zālāji apdraudošie faktori un ieteicamā apsaimniekošana

Viena no ekspansīvākajām sugām biotopā ir parastā niedre *Phragmites australis* – sugas veido monodominantas audzes ezera piekrastē un atsevišķos reljefa pazeminājumos attālāk no ezera krasta, taču suga ir ļoti konkurētspējīga un iespējams arī augu sabiedrībās ar zemāku zelmeni, kur tā apdraud piejūras zālāju indikatorsugu un reto un īpaši aizsargājamo sugu eksistenci (8. attēls 3. pielikumā). Citu liela auguma lakstaugu invāzija applūstošajās teritorijās ir sasistīta gan ar sēklu materiāla pārpilnību apkārtējās ruderālajās augu sabiedrībās, gan ar augsnes pakāpenisku eitrofikāciju. Īpaši aizsargājamam biotopam nevēlamās tendences varētu samazināt tālāk uzskaitītie pasākumi:

1. **Ruderālo biotopu teritorijā** pļaušana, aizvācot nopļauto zāli, pasākumu ieteicams veikt vismaz 2 reizes gadā (maija beigās- jūnija sākumā, jūlijā, ja iespējams, arī augusta beigās. Šāds apsaimniekošanas režīms samazinās sēklu veidošanos un izplatību.
2. Ir vēlama divreizēja pļaušana sezonā, zāli aizvācot (9. attēls 3. pielikumā), arī biotopā **3.16., 1630* Piejūras zālāji**, taču konkrēti termiņi jāaskaņo ar ornitologu – putnu sugas grupas ekspertu, lai novērstu negatīvu ietekmi uz putnu riestu un ligzdošanu. Aizsargājamā biotopa teritorijā pirmo pļaušanu varētu veikt tikai platībās ar augstāko zālāju. Pļaut teritorijas, kurās ir vairāk vai mazāk noturīgs ūdens līmenis, ir vēlams, bet diez vai realizējams pasākums. Pasākums abos biotopa veidos atkārtojams vismaz 3-5 gadus pēc kārtas. Ja šajā periodā vai pēc tā, tiek veikts atkārtots apsekojums, kura laikā konstatēta ruderālā biotopa dabiskošanās un nav prognozējams aizsargājamā biotopa **3.16., 1630* Piejūras zālāji** apdraudējums, pasākumam var noteikt citus kritērijus.
3. Ezerkrasta pļavā ir pieļaujama atsevišķu savvaļas (Latvijas autohtono sugu) kokaugu saglabāšana nelielās grupās (piemēram, āra bērzs *Betula pendula*, pelēkais kārkls *Salix cinerea*) (10. attēls 3. pielikumā), bet dārzeņbēgļu sugas (11. attēls 3. pielikumā) ieteicams iznīcināt pilnībā (par bīstamāko ir jāuzskata parastais smiltsērķšķis *Hippochaeris rhamnoides*, kura atradne ir tuvu ezera krastam).
4. Attiecībā uz antropogēnās slodzes regulēšanu – no augu sugu un biotopu aizsardzības viedokļa nav nepieciešams samazināt cilvēku plūsmu pa taciņām bez seguma un jaunu taciņu veidošanos (kā jau minēts, tieši šajās vietās veidojas piejūras zālāju sugām optimāli apstākļi, kas zināmā mērā kompensē ganīšanas ietekmes trūkumu). Jāseko, lai suņu saimnieki savāktu savu mājdzīvnieku ekskrementus. Ierīkot takas ar grants segumu (12. attēls 3. pielikumā) nav ieteicams, jo šādas takas mazina iespēju mikroieplakās uzkrāties iesālūdeņiem no ezera paliem un taku malās veidojas piemērota vide aizsargājamajam biotopam nelabvēlīgu sugu izplatībai. Ir pieļaujams veidot virs zemes līmeņa paceltas koka seguma takas.

¹- biotopa **3.16., 1630* Piejūras zālāji** raksturojošās sugas

²- biotopa **3.16., 1630* Piejūras zālāji** lietussargsugas (tipiskās sugas Biotopu direktīvas izpratnē)

³- retas vai īpaši aizsargājamas sugas (skat. 1. tabulu)

SECINĀJUMI

1. Dabas lieguma "Liepājas ezers" Ezerkrasta pļavas teritorijā ir konstatēts Latvijas īpaši aizsargājamais biotops un ES nozīmes prioritāri aizsargājamais biotops - **3.16., 1630* Piejūras zālāji**.
2. Minētā īpaši aizsargājamā biotopa stāvoklis ir vidējas kvalitātes, tāpēc tā uzlabošanai ir ieteikti apsaimniekošanas pasākumi:
 - ruderālo biotopu pļaušana (ar nopļautās zāles aizvākšanu) vismaz 2 reizes veģetācijas sezonā;
 - biotopā **3.16., 1630* Piejūras zālāji** pļaušanu (ar nopļautās zāles aizvākšanu) ieteicams veikt divreiz veģetācijas sezonā, saskaņā ar ornitologa norādīto termiņu;
 - ierobežot savvaļas kokaugu izplatību, tos cērtot vai pļaujot atvases (pieļaujams saglabāt atsevišķas savvaļas koku vai krūmu grupas)
 - iznīcināt visas kokaugu dārzeņģļu sugas (pirmkārt, parasto smiltsērķšķi *Hippochae rhamnoides*);
 - pieļaut stihisku taciņu noslodzi un izveidi Ezerkrasta pļavu teritorijā, sekojot, lai suņu saimnieki savāktu savu mājdzīvnieku ekskrementus.
3. Apsekotajā teritorijā 2015. gada sezonā konstatētas 13 reto un īpaši aizsargājamo augu sugas (1.tabula). Sugu aizsardzību nodrošinās biotopa **3.16., 1630* Piejūras zālāji** aizsardzība saskaņā ar iepriekš dotajiem nosacījumiem.
4. Ieteicams veikt biotopa **3.16., 1630* Piejūras zālāji** kvalitātes novērtējumu, īpaši aizsargājamo sugu izplatības novērtējumu un apsaimniekošanas pasākumu sekmes (nosakot apsaimniekošanas pasākumu saglabāšanu vai izmaiņas) ik pēc 3-6 gadiem.

Literatūra

Andrušaitis G. (red.), 2003. *Latvijas Sarkanā grāmata. 3. vaskulārie augi.* Rīga, 691.lpp.

Auniņš A. (red.), 2013. *Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā.* Noteikšanas rokasgrāmata. 2. precizēts izdevums. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, Rīga, 360 lpp.

Kabucis I. (red.) 2004. *Latvijas biotopi. Klasifikators.* Latvijas Dabas fonds, 160 lpp. *Latvijas biotopi. Klasifikators.* 2001. Rīga: Preses nams, 96 lpp.

Saskaņā ar LR MK 2010. gada 16. marta noteikumiem Nr. 267, eksperta sertifikāta Nr. 2 (jomas: vaskulārie augi; sūnas; meži un virsāji; purvi; zālāji; tekoši saldūdeņi; jūras piekraste; alas, atsegumi un kritenes; sertifikāts derīgs no 11.05.2013. līdz 10. 05.2018.)

Atzinums sagatavots 2 eksemplāros uz 8 lpp., ar 3 pielikumiem.

Ilze Rēriha

Tālrunis 26362096; 27885213

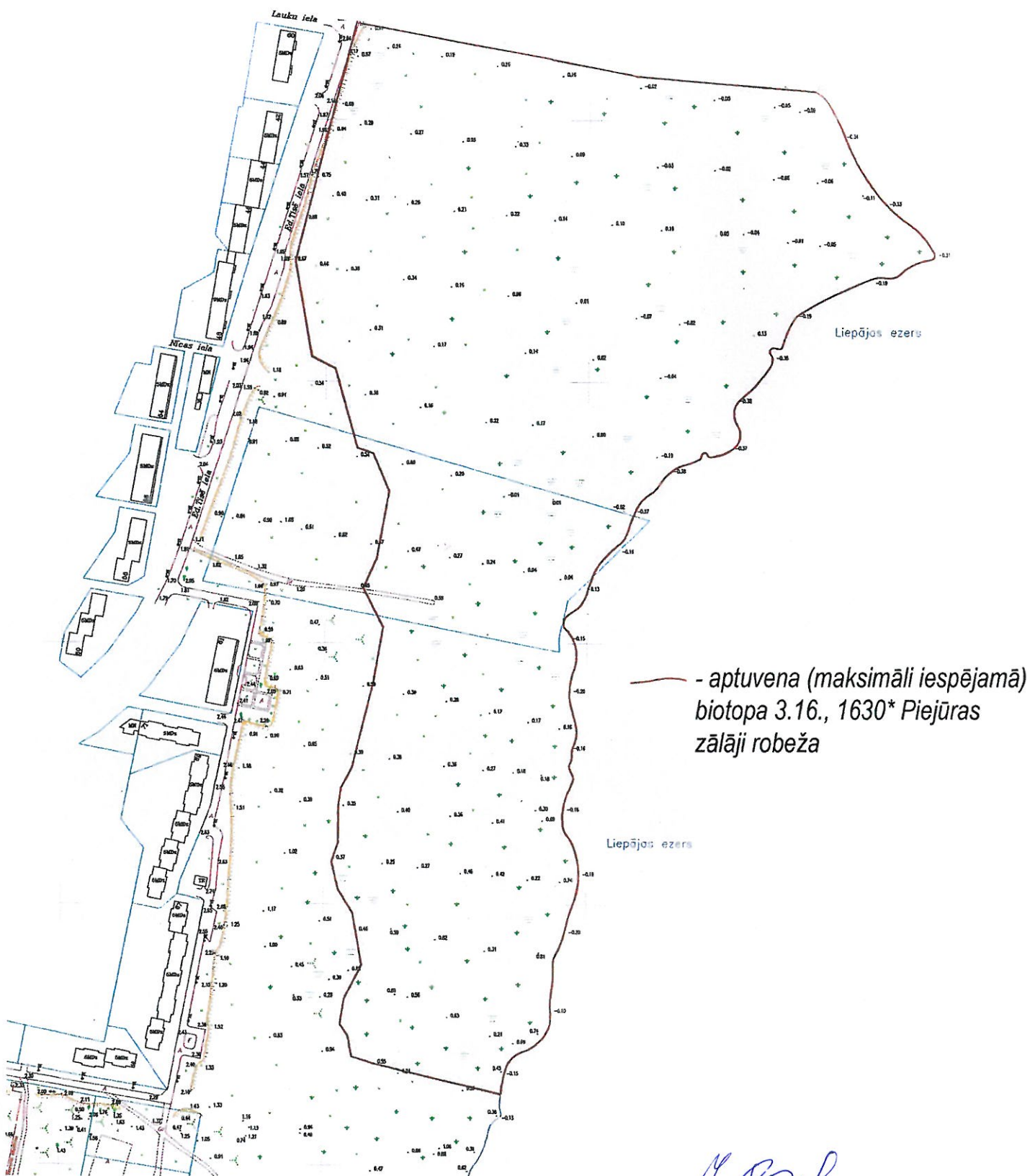
1. pielikums
Izpētes teritorija
(kartogrāfiskais materiāls saskaņā ar Liepājas pilsētas
domes pieprasīto informāciju par teritorijas izpēti)

- - izpētes teritorija
- - biotopa 3.16., 1630* Piejūras zālāji lietussargsugu nozīmīgākie izplatības punkti

G. V. Riba

2. pielikums.
Ezerkrasta pļava - biotopa 3.16., 1630* Piejūras zālāji robeža

J. Krišs

**3.pielikums eksperta atzinumam
par augu sugu un biotopu izpēti dabas lieguma "Liepājas ezers" teritorijā
Ezerkrasta pļava (Eduarda Tisē iela 53 (kadastra Nr. 17000420853); Eduarda
Tisē iela 57 (kadastra Nr. 17000420807); Cieceres iela 1 (kadastra Nr.
17000420552); Cieceres iela 3 (kadastra Nr. 17000420668); Cieceres iela 11
(kadastra Nr. 17000420790); Cieceres iela 15 (kadastra Nr. 17000420093) un
Eduarda Tisē iela 55 (kadastra Nr. 17000420639).**

1.attēls. Redzama zemāka un augstāka lakstaugu zemeņa mija Ezerkrasta pļavas dienvidu daļā. Biotopam nevēlamas sugas ir baltais amoliņš *Melilotus albus* (priekšplānā) un sējas pastinaks *Pastinaca sativa* (fonā ar dzeltenām ziedkopām).

2.attēls. Zemeņu āboliņš *Trifolium fragiferum*.

3.attēls. Centrā redzama purva dzeguzeni *Epipactis palustris* ar baltiem ziediem. Nedaudz tālāk ir noziedējusi **Baltijas dzegužpirkstīte** *Dactylorhiza baltica* vidēja augstuma zelmenī.

4.attēls. Jūrmalas āžloks *Triglochin maritimum* Ezerkrasta pļavu ziemeļu daļā.

5.attēls. Leknas sarkanā āboliņa *Trifolium pratense* audzes norāda uz pārāk eitrofiem augšanas apstākļiem.

6.attēls. Ezerkrasta plāvu ziemeļdaļa ar dominējošu jūrmalas gumumeldru *Bolboschoenus maritimus*.

7.attēls. Ruderālas augu sabiedrība Ezerkrasta pļavas dienvidu daļā ar dominējošu parasto kamolzāli *Dactylis glomerata* un slotiņu ciesu *Calamagrostis epigeios*.

8.attēls. Parastās niedres *Phragmites australis* dominance Ezerkrasta pļavas centrālajā daļā.

9.attēls. Ezerkrasta pļava 2015. gadā nopļauta, siens daļā teritorijas sagrābts.

10.attēls. Bērzu grupiņas var saglabāt, bet krūmu skaitu ieteicams samazināt.

11. attēls. Parastā smiltsērķšķa *Hippochaeris rhamnoides* krūms ainavā izskatās labi, taču tas veido arvien spēcīgākas atvases un aizņem arvien lielāku platību.

12. attēls. Celiņi ar grants segumu traucē izplatīties jūrmalas zālāju indikatoraugam – uz takas tās parādās tikai tuvāk ezeram, kur nav uzbēruma.